

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

СВЕТЛИНИТЕ НА СИОН

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти.....	3
1. Видението с блаженството на нищите по дух	9
2. Видението с блаженството на скърбящите	13
3. Видението с блаженството на кротките.....	17
4. Видението с блаженството на гладуващите и жадуващите за Правдата.....	21
5. Видението с блаженството на милостивите	26
6. Видението с блаженството на чистите по сърце.....	31
7. Видението с блаженството на миротворците.....	37
8. Видението с блаженството на хулените и гонените.....	42

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи мой братко! Верни ми приятелю!

В продължение на много години аз съм вярвал в сърцето си и простирал ръцете си към виденията в тази книга. Но те винаги се отместваха по-напред и преди тях Господ ми даваше други видения. Тогава разбирах, че не просто не е дошло времето, за да видя светлините на Сион, но че самият аз не съм подготвен в сърцето си за подобна проява на Божията Благодат. Въпреки, че Господ Исус отместваше желаното от сърцето ми, аз знаех, че рано или късно Той ще ме посвети в това желателно и прекрасно нещо - да зърна светлините на Сион. Да прогледна с очите на вярата в онези съвършени Божии благости, които Словото ни разкрива като блаженства.

Спомням си как преди две години написах книга, която се казваше **“Пътят Христос и другите пътища”**. В тази книга Исус ми даде Своя поглед върху благословенията долу и блаженствата горе. Но въпреки изобилната Божия Милост, която беше посетила сърцето ми, въпросът с блаженствата остана недоизказан. Те останаха скрити за сърцето ми. Като мечта, която един ден ще се сбъдне. А после, все по-често и често моите приятели, гледайки гонението, което претърпява душата ми, ме прегръщаха с верността си и ми казваха:

“Стефане, блажен си!”

Ти чувал ли си такива думи към сърцето си, братко мой?

Най-малкото - помниш ли думите на нашия Господ и Спасител от пета глава на “Евангелието от Матея”?

Защото там Исус отвори устата Си и прогласи пред събраните множества кои са блажени и защо са блажени. Но ето, че всички днес живеем в такова време, когато хората предпочитат да пожелават онова, което виждат, а не онова, което не се вижда. Тогава благословенията изместват блаженствата така, както погледът на очите - погледа на сърцето. Но било, че едни ще се вторачват в благословенията, а други ще отстояват вярата в блаженствата, светлините на Сион все така ще стоят в Небето. Затова виденията в тази книга са послание не към онзи в теб,

който вижда, а към другият - който вярва. Не към плътския човек, който пълни очите и ушите си с нещата на света, но към твоя личен дух, който един ден ще се върне при Създателя си. А Бог е верен. Верен дотолкова, щото да компенсира всичката болка и зло, което са претърпели и все така претърпяват верните Му. Верен дотолкова, щото да даде на Исус Христовите онзи Небесен дял от неизживяна Благодат, който дял нашият Спасител нарече **“блаженство”**.

Когато Исус дойде към сърцето ми, за да ме подготви за изживяването на Небесните видения, Той първо ми даде да размишлявам върху думите на Апостол Яков в неговото съборно послание. Ето кои думи на апостола заплениха сърцето ми:

“Всяко дадено добро и всеки съвършен дар е отгоре, и слиза от Отца на светлините, у Когото няма изменение, или сянка от промяна...”¹

Тогава започнах да разсъждавам в дълбочина над думите на Христовия слуга. Той говореше за Небесния ни Баща, като за Един, Който е Отец на светлините. Нещо повече - Яков разделяше Неговите блага. Веднъж - като дадено добро. Втори път - като съвършен дар, който слиза отгоре. Затова се замислих. Доброто ли искаше душата ми от Отца или Съвършеното? Понеже Доброто, така или иначе, е в такова количество, щото Сам Исус да заяви:

“Добрият човек от доброто си съкровище изважда добри неща...”²

Но никъде нямаше стих от Словото, който да казва:

“Съвършеният човек изважда от съвършеното Си съкровище съвършени неща...”

Докато все така бях убеден в правотата на съжденията си, до сърцето ми се приближи моят Господ Исус. Той ме докосна така нежно, както го беше правил стотици пъти преди това. А след това ме попита:

¹ (Яков 1:17)

² (Матея 12:35)

“Чудно ли ти е това? Чудно ли ти е, че добрите човеци имат добри съкровища, а пък няма съвършени човеци със съвършени съкровища?”

“Да, Исусе!” - отговорих аз и продължих:

“Това искрено ме натъжава. Защото Словото Ти говори, че Отец на светлините дава всяко добро и всеки съвършен дар...”

“А ако още веднъж погледнеш на Евангелието, то няма ли да откриеш Един Съвършен Човек, Който даваше на човеците Съвършени дарове, а не просто добри неща? Не заявих ли Аз на всички ви:

“И тъй бъдете съвършени и вие, както е съвършен вашият небесен Отец...”³

Не затова ли заявих тези Мои думи, за да търсите Съвършените дарове на Отца, а не просто добрите Му неща? Тогава непременно, както има едни човеци с добри съкровища, ще има и други със Съвършени съкровища. Това ще са всички онези, които са отворили сърцата си за Съвършените дарове на Отца. Днес Той е толкова Верен и Любящ към вас, щото и в този момент Святият Дух е преизпълнен със Съвършените дарове на Отца. А тези дарове се дават, за да се събират и натрупват като съкровища.

Спомни си тогава думите Ми. Спомни си как на всички ви казах:

“Недейте си събира съкровища на земята, гдето молец и ръжда ги изяжда, и гдето крадци подкопават и крадат. Но събирайте си съкровища на небето, гдето молец и ръжда не ги изяжда, и гдето крадци не подкопават нито крадат; защото гдето е съкровището ти, там ще бъде и сърцето ти...”⁴

Кажи Ми тогава би ли събрал някой съкровище, ако не събира дар по дар, докато се натрупа доволно много?”

“Не, Господи! Защото съкровището показва не просто един дар, но изобилие от много дарове, събрани на едно място...”

³ (Матей 5:48)

⁴ (Матей 6:19-21)

“А какво е онова съкровище, което молец и ръжда не го изяжда, и крадци не го подкопават и крадат? Не е ли то по-прекрасно от всичките добри съкровища на земята?”

“Да, Исусе! Защото съкровището на небесата е Съвършено. То е събрано от всички Съвършени дарове, които слизат от Отца на светлините!”

“Точно така, момчето Ми. Но ти сега помисли защо Апостолът Ми Яков нарече Небесния Отец като “Отец на светлините”. Защо на “светлините”, а не на Светлината?”

“Господи Исусе! Аз вярвам, че слугата Ти Го нарече така именно в контекста на Неговата изява, като Един, Който дава добри и Съвършени дарове...”

“Помисли отново върху Моите думи. Помисли върху това, че Аз ви казах да си събирате съкровища на Небето. Ако в света има банки, които пазят съкровищата на земните човеци, то няма Моят Отец не ще опази вашите съкровища, събрани на Небето? Ако всяко от съкровищата горе е нетленно, като куп от прекрасни Небесни дарове в Святия Дух, то няма ли всеки куп да е като едно светло сияние?”

“Да, Господи! Точно така биха изглеждали съкровищата на небесата!”

“Чудно ли ти е тогава, че Моят Баща е Отец на светлините? И ако всички съкровища се пазят от Него и в Него, то няма ли да дойде момент, когато всеки от вас непременно ще вземе съкровището си, което е събирал горе?”

“Разбира се, че ще дойде такъв момент, Господи!”

“Знай тогава от Мене и нека го запомнят всичките Ми братя и сестри, че онзи момент, в който праведният има достъп да получи Небесното си съкровище и го получава, се нарича блаженство!

Именно блаженствата са светлините на Сион!

Те са онези прекрасни Небесни сияния, запазени за поколението на праведните. Те са онова изобилно Небесно богатство, което ще запълни сърцата ви. Те са Небесната компенсация и реабилитация за всичкото зло и всичката непълнота, на която сте подложени сега на земята. Защото Аз и Отец Ми знаем, че сте гонени и хулени,

гладуващи и жадуващи, нямащи нищо, а обогатяващи с всичко. Аз и Отец Ми знаем на какво злострадание са подложени сърцата ви и на какви съблазни и изкушения - душите ви. Но това е още една причина да вярвате, че сте събрали съкровищата си горе, а не долу. Защото към онези, които събират съкровищата си долу дяволът се изявява като благодетел. Той никога не им пречи. Никога не ги смущава. Никога не им се противи, но още повече ги насърчава, за да спечели сърцата им. Защото, гдето е съкровището ти, там ще бъде и сърцето ти. Но когато същият този дявол види, че едно сърце събира горе, то тогава той освирепява, защото губи това сърце. То не му принадлежи, защото не е събирало съкровището си в неговата територия, но в Божията. Тогава идват онези ветрове на насилие и ярост над блажените, които Моите трябва да претърпят с всичката сила на сърцата си. Защото в Царството на Отца Ми влизат само онези, чиито съкровища са горе, като светли сияния в ръката Му. И Отец на светлините непременно ще даде Небесния дял от блаженство на онези, които се намерят звани, избрани и верни да изпълнят писаното:

“Блажени нищите по дух, защото е тяхно небесното царство. Блажени скърбящите, защото те ще се утешат. Блажени кротките, защото те ще наследят земята. Блажени които гладуват и жадуват за правдата, защото те ще се наситят. Блажени милостивите, защото на тях ще се показва милост. Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога. Блажени миротворците, защото те ще се нарекат Божи чад. Блажени гонените заради правдата, защото е тяхно небесното царство. Блажени сте, когато ви хулят и ви гонят, и говорят против вас лъжливо, всякакво зло заради Мене; радвайте се и веселете се, защото голяма е наградата ви на небесата, понеже така гониха пророците, които бяха преди вас...”⁵

Затова, ето, казвам, и праведни думи излизат от устата Ми:

Последвайте Ме чрез виденията, които ще дам на пророка Си. Защото всяко вярно и искрено сърце непременно трябва да

⁵ (Матей 5:3-12)

разбере и вкуси с вяра от светлините на Сион. И всички вие трябва да оставите нещата, които ви спират и спъват, за да отворите сърцата си и Аз да положа в тях всичките Съвършени Небесни дарове, които Моят Отец днес ви дава.

Само с тези дарове вие бихте имали съкровища на Небесата. Само с тези дарове всеки от вас ще има право да се нарече блажен. Защото няма сърце, което да не бърза да отиде при съкровището си. И където е съкровището ти, там ще бъде и сърцето ти..."

След последните Си думи Господ Исус простря ръката Си и докосна главата ми. И само след миг, пред очите на сърцето ми се разкри красотата на Небесния Сион, а аз за първи път видях онези сияния в Святия Дух, които бяха съкровища от Съвършени дарове, давани от Отца на светлините.

Моля те, скъпи ми братко! Моля те, верни ми приятелю!

Остави със Словото на тази пророческа книга да общува духът ти, защото плътта и душата няма да я разберат и тя не е написана за тях. Ако Светлината на Божия Пророчески Дух улови твоя дух, то тогава ще бъдеш не просто щастлив, но блажен. И сърцето ти ще види с вяра всичката онази пълнота, на която стана свидетел и моето сърце. Нека Исус те докосне и преобрази! За да бъдеш блажен сред благословените и богат горе сред богатите долу! Амин и Амин!

1. ВИДЕНИЕТО С БЛАЖЕНСТВОТО НА НИЩИТЕ ПО ДУХ

“Блажени нищите по дух, защото е тяхно небесното царство...”⁶

И така, братко мой, пригответи сърцето си за прекрасните видения, които Господ Исус откри пред сърцето ми. Защото Божията Благодат ме извиси до самия Господен Хълм Сион, гдето по северните му страни се извисяваше Небесният Ерусалим. Погледнат отстрани този град приличаше на огромен диамант, в който се пречупва ослепителната Господна Светлина и така го прави да блести с всички цветове на дъгата. Самият град сякаш, че висеше в нищото, защото под него и над него блестяха стотици хиляди и милиони звезди. Другото, което поразяваше сърцето ми, беше това, че Господният град сякаш дишаше. И за разлика от невидимия въздух, който ние дишаме, тук Небесният Ерусалим дишаше Светлина. Тази Светлина тръгваше от Хълма, където бе Престолът на Бог Отец и след това се вливаше на вълни всред Небесните сгради. Миг след това Светлината се връщаше към Хълма и стотици хиляди ангели плавно разтваряха крилата си всред нея, сякаш, че я придружаваха до Сърцето на Отца. И ето, че Господ ми каза:

“Ако останеш да гледаш така, ти никога няма да напишеш Словото, което ти давам. Защото всяко сърце, което съм водил тук, е било така влюбено в Хълма и в Моя град, щото никога не е искало да спре да се възхищава на Небесната красота. Но ти си тук, за да видиш именно Светлините на Сион. Затова Ме последвай...”

Тръгнах след Исус, въпреки че сърцето ми все така гледаше с вълнение на красотата, която ме заливаше. Ето, че аз и Господ се намерихме сред центъра на самия Небесен Ерусалим. И Исус, като простря ръка напред, ми каза:

“Наблюдавай първата от Светлините на Сион. Защото това е блаженството за нищите по дух...”

⁶ (Матей 5:3)

Действително, че като погледнах напред, видях първата от Светлините на Сион. Тя представляваше място, където горяха огнени пламъци, а всред самите тях стояха Божии светии. Тогава Господ ми каза:

“Ако никога не си виждал духовете на усъвършенстваните праведници, сега е мигът да ги видиш. Защото тук е блаженството за нищите по дух...”

Погледнах към огнените пламъци и забелязах, че върху всяко от лицата на светиите блестеше Образът на Исус. Нещо повече. Аз забелязах, че Божиите хора бяха облечени с груби дрехи. Самите дрехи горяха, без да изгарят. Те бяха така непретенциозни, че никой отстрани не би помислил, че това е блаженство. И аз попитах Исус:

“Господи, защо Божиите хора стоят всред пламъците и са облечени с груби дрехи, сякаш от материал, с който се шият чували...”

А Исус ми отговори:

“Това са великите в Божието Царство. И дрехите им са не нещо друго, но мантии на смирението. Затова погледни внимателно тези Божии хора. Защото на тях е дадено от Отец Ми да бъдат в Неговия Съвет...”

Отново погледнах на хората в огъня, който ги гореше и в един миг всичко ми се проясни. Затова казах на Исус:

“Господи, не е ли Отец огън пояждащ? И не затова ли Божиите хора стоят всред пламъците, за да са готови за общението с Него?”

А Исус отговори:

“Не само това, момчето Ми! Това са човеците, които са влезли най-дълбоко в Сърцето на Отца Ми, защото са били нищи духом. Те никога не могат да носят други дрехи, освен мантиите на смирението. Защото Онзи, Който е поставил Името Си и Престола Си най-високо, желае да общува и да държи в Светлостта на Лицето Си онези, които са най-ниско. Нека това никак не те учудва. Защото Силата да се смириш до смърт и да приемеш образ на слуга, Отец Ми дава на най-възлюбените Си. И всяка мисъл на Сърцето Си, и всяко дело на ръцете Си от сега и в цялата Вечност Отец Ми ще споделя с тези Негови избраници. Защото на тях Троицата е дала

достъп до най-дълбокото в Божието Сърце и до най-високото в Божието Небе..."

Братко мой! Верни ми приятелю! Аз гледах онемял на тези Божии избраници и за първи път в сърцето си разбирах, че земният живот е една голяма лъжа. Лъжа, която е обърнала всичките ни представи. Лъжа, която е хвърлила пелена от тъмнина върху човешките помисли. Защото е твърде възможно, когато на земята видим един от тези Божии избрани, да се изсмеем или да турим ръка на устата си. И дори да си кажем:

"Боже мой! Та тоя е много нищожен..."

Но когато един ден разберем, че тези нищи духом, които са събирали човешките подигравки, стоят пред Светлостта на Божието Лице, то тогава непременно ще ни станат ясни и думите, които Господ изговори против фарисеите:

"Вие сте, които се показвате праведни пред човеците; но Бог знае сърцата ви; защото онова, което се цени високо между човеците, е мерзост пред Бога..."⁷

А Исус, като наблюдаваше размислите ми, дошли като ефект от онова, което виждах, ми каза:

"Иди и предупреди братята и сестрите Ми! Иди и им кажи, че нищо друго няма така да ги извиси пред погледа на Отец Ми, както смирението. Защото Словото, което изговорих, непременно ще се сбъдне така, както съм го изговорил. Тогава ще разберете, че в Небесното царство има велики, но има и най-малки. А ето, че ти сега видя великите.

И кои други да тъпче дяволът на земята? Към кои други да показва яростта и злобата на човеците? Към кои други да изпраща присмиватели и подиграватели? И кои други да се наситят на храчките и презрението на горделивите, освен тези, които се облякоха в най-грубата, но и най-властна мантия в Небето?

Виж тогава, че всички те горят в Огъня на Отца Ми! И ако някой поиска същия Огън, то нека такъв се приготви да страда и в огъня на дявола. Защото кой друг да претърпи огъня на омразата и

⁷ (Лука 16:15)

презрението, освен Божиите смирени? Кой друг да претърпи огъня на злобата и чародейството, освен тези, които имаха в сърцата си Огънят на Отца Ми?"

Думите на Исус бяха твърде дълбоки. И когато вникнах в съвършената им пълнота, аз извиках към Исус:

"Господи, сега разбрах, че Отец наистина е дал на смирените и нищите духом най-съвършения дар от Небето - Собствения Си Огън. Тази е била причината Неговите да бъдат гонени и наказвани от огън. А Йоан Кръстител, когато ни говореше за Теб, каза:

"Той ще ви кръсти със Святия Дух и с огън..."

"Точно така е, момчето Ми. Но колцина са тези, които приемат огнено кръщение? Не остават ли повечето с дарбите си, без дори да се замислят, че огънят на дявола може да атакува дарбите, но той не може да се изправи против Огъня на Отца?"

Защото ще дойде време, когато мнозина ще Ми рекат:

"Господи, не в Твоето ли Име пророкувахме? И не в Твоето ли Име бесове изгонихме? И не в Твоето ли Име направихме много велики дела..."

Но за какво са Ми вашите пророкувания, изгонвания на бесове и велики дела, когато сте останали без Огън? За какво Ми е в Небето онова поколение, което търгува и се напечели именно с дарби? Къде са смирените Ми? Къде са тези, които пазят в сърцата си Съвършения дар на Огъня?"

Ето ги! Те са тук! И съкровищата им са тук!

Затова са възлюбени от Отца Ми и завинаги ще бъдат в Съвета на Божиите Светии. А ние с теб нека преминем нататък, за да ти покажа и второто блаженство..."

Така, след последните Му думи, аз и Исус тръгнахме по златните улици на Небесния Ерусалим, за да видим второто блаженство.

2. ВИДЕНИЕТО С БЛАЖЕНСТВОТО НА СКЪРБЯЩИТЕ

“Блажени скърбящите, защото те ще се утешат...”⁸

Не след дълго пред погледа ми се откри удивителна гледка. Аз виждах едни огромни водопади, под които бяха събрани човеци в бели дрехи. Развълнуваните води, които падаха над главите им, караха човеците в белите дрехи да се смеят и да се радват като малки деца. Те се хващаха за ръце и играеха някакъв танц, като се въртяха в кръг. А водите над тях все така се изливаха и все повече и повече усилваха радостта и веселието им. И въпреки, че самите води падаха над самите човеци, те не намокряха дрехите им, но самите струи на водите влизаха в сърцата им. Именно това караше Небесните хора да се радват и веселят. И докато все така гледах на Небесната гледка, в сърцето ми изплуваха стиховете на псалома, които гласяха:

“Бездна призовава бездна с шума на Твоите водопади; всичките Твои вълни и Твои развълнувани води преминаха над мене...”⁹

А Господ, като се усмихваше, ми каза:

“Ето това е блаженството за скърбящите. Ето това е радостта, която блика от Сърцето на Отца, за да влезе в сърцата на Неговите скърбящи. Защото всички тук са скърбели за Неговото царство и така са събрали съкровището на Небесното си блаженство. Затова Ми кажи:

Като гледаш тези радостни и веселящи се човеци, то каква ли скръб са имали на земята, за да се зарадват премного тука?”

“Исусе! В една от притчите Си Ти ни показва как казваш на верния слуга:

“Влез в радостта на Господаря си...”

⁸ (Матей 5:4)

⁹ (Псалом 42:7)

Ето, че именно тук виждам тази радост. По своето тържество и пълнота тя няма аналог на земята...”

“Аз наистина казах на верния Си слуга, че ще влезе в радостта на Господаря си, но не затова те попитах. Аз по-скоро исках да Ми отговориш какъв е Съвършеният дар от Отца, който тези Небесни човечи са превърнали в съкровище. Защото ако тук ги заливат вълни от радост и веселие, то те непременно са събирали в Небето същото, без да могат да го изпитат на земята...”

“Господи, това със сигурност е било нещо от Бога, което е носело скръб за света, но радост и веселие за Небето. И именно затова Ти каза:

“Блажени скърбящите, защото те ще се утешат!”

А Твоите Апостоли учеха вярващите, че през много скърби ще влезем в Твоето Царство...”

“А кои са съвършените дарове на Отец, които носят скръб за света, а радост и веселие за Небето? И когато предстои сватбата между Младоженеца и Невястата, то чрез кои Отец Ми изпраща дарове към Църквата?”

Въпросите на моя Господ бяха така зададени, че ме водеха в същината на отговора. Затова Му казах:

“Исусе! Пророците са тези, чрез които Отец дава дарове на Невястата. Тези дарове наистина носят скръб за света. Понеже всички, които приемат Божиите слуги, пророците, непременно преживяват гонение и скръб от света и светските църкви?”

“А какво преживява духът им на небесата?”

Защото, колкото до света, наистина всеки, приел слугите на Отца, ще бъде презрян и охулен. Но ако светът отхвърля, то Небето приема! И ако в света имате скръб, то в Небето имате радост!

Спомни си тогава какво гласеше Небесното благовестие на Архангел Гавриил към свещеника Захарий, относно пророк Йоан Кръстител...”

“Господи! Архангелът заяви на Захария, като му каза:

“Не бой се, Захарий; защото твоята молитва е чута, и жена ти Елисавета ще ти роди син, когото ще наречеш Йоан. Той ще ти бъде

за радост и веселие; и мнозина ще се зарадват за неговото рождение...”¹⁰

“Значи Йоан Кръстител дойде за радост и за веселие на земята. И мнозина се зарадваха за неговото рождение. Кажете Ми тогава:

Кои развесели Йоан и кои възрадва?”

“Господи, като погледна на Словото Ти, виждам, че това бяха младенците, които Ти викаха **“Осанна”** в Ерусалимския храм. Понеже всички те бяха докоснати от словото на пророка. И именно те бяха благоразположеният Ти народ и обърнатите към Твоята Светлина...”

“Виж тогава отново радостните и веселящите се под водопада на радостта и веселието. Защото всички те са били докоснати именно от Божия Пророчески Дух и са имали скръб на земята и в света. Но именно така те са възвеличили Името Ми и са събрали нетленното си съкровище в Небесния Ерусалим. Затова заявявам на Моите и който е буден, нека Ме чуе:

Слугите на Отца Ми идват на земята, за да ви дадат радост и веселие! Всеки, който претърпи на скръбта от гонението и омразата, дошли по причина на пророческото слово, непременно събира съкровища от радост и веселие в Небето!

Затова, блажени сте всички, когато ви похулят и оплюят заради любовта ви към Божиите пророци! Блажени сте, когато скърбите и преминавате през скръб! Защото скръбта на земята непременно е радост и веселие в Небето. А пък радостта и веселието на земята, непременно са Небесна Скръб. Защото Небето скърби, като гледа как мнозината погиват в нечестие и разврат...”

Отново и за кой ли път от думите на Исус аз разбирах как лъжата е покварила умовете на мнозина. Защото днес мнозинството търси поводи за светска радост и веселие.

Радост и веселие от просперитет!

Радост и веселие от светска почит!

Радост и веселие от земния дял, който грабят с пълни шепи!

¹⁰ (Лука 1:13-14)

И няма ни един, който да проумее и разбере, че радостта и веселието са блаженства, Съвършени дарове от Отца, дадени за духовния човек. И само тези, които пребъдват в Небесни места, могат да усетят тържеството на Небесните водопади. А колкото до това, че само скърбящите са блажени, то нека наум ти дойдат стиховете на Божия мъдрец, който заявява:

“По-полезна е печалта от смеха; защото от натъжеността на лицето сърцето се развеселява. Сърцето на мъдрите е в дома на жалеене; а сърцето на безумните е в дома на веселие...”¹¹

Искрено вярвам и се надявам, че видението с блаженството на скърбящите непременно ще промени сърцето ти. И ако Исус ни предупреди, че в света имаме скръб, то не бягай, братко, от тази скръб. Защото тя е, за да те изпита Бог и да ти прибави дял от вечното блаженство в Сион. За да се намериш сред онези, на които апостолът писа:

“Затова ние не се обезсърчаваме: но ако и да тлее външният наш човек, пак вътрешният всеки ден се подновява. Защото нашата привременна лека скръб произвежда все повече и повече една вечна тежина на слава за нас, които не гледаме на видимите, но на невидимите; защото видимите са временни, а невидимите вечни...”¹²

¹¹ (Еклесиаст 7:3-4)

¹² (II Коринтяни 4:16-18)

3. ВИДЕНИЕТО С БЛАЖЕНСТВОТО НА КРОТКИТЕ

“Блажени кротките, защото те ще наследят земята...”¹³

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Аз не просто вярвам, но зная, че словото на тази книга ще закрепи духовния ти човек и ще влее в сърцето ти от Собствената Вяра на Господ Исус. Защото Той е, Който заради предстоящата радост претърпя смърт на кръст. Той е, Чийто поглед всякога беше взрян във висините на Сион. Той е, Който въпреки затворът на плътта, остана свободен в Своя Дух. И аз искам толкова свободен да бъдеш и ти. Защото свободни са онези, които са познали Истината и така са позволили на Небесната Светлина да изпълни всяко кътче на сърцата им. Аз и Исус продължихме да ходим сред Небесния Ерусалим. Ето, че Исус се спря, като вдигна напред дясната Си ръка и ми сочеше едно прекрасно кристално езеро, казвайки:

“Виж това езеро! Виж и онези, които са сред него. Защото тук са изворите на Небесния покой. Тук е блаженството на кротките, които са определени от преди създанието на света да очакват с Небесен мир и покой новата земя, която Отец ще създаде за тях...”

Погледнах на кротките, които стояха сред езерото. От цялото им същество се излъчваше такъв мир и такава благодат, щото в онзи миг със сигурност знаех, че ако има достойни за новата земя, то това са именно те – чедата на Божията кротост. Самото езеро, в което бяха влезли, бе удивителна изява на Самия Живот на Отца. Тук всичко бе твърде спокойно и над самите кристални води, които блестяха, се разнасяше Небесна музика. А звуците на тази музика бяха толкова спокойни и дълги, щото слушайки я, аз усещах, че се загубвам вътре в нея. Нещо повече - състоянието ми стана такова, щото никак не можех да определя аз ли съм в Бога или Бог е в мен. Това бе състояние на такова разтваряне на духа, при което блажените чувстваха не собствените си сърца, но Сърцето на Отца. Те сякаш, че се загубваха в неизследимите дебри на Божието Сърце,

¹³ (Матей 5:5)

а покоят и мирът бяха без начало и без край. Така, в един миг, Господ докосна сърцето ми, за да ме извади от унеса, като ми каза:

“Това е блаженство, в което влезлите никога не биха излезли по собствената си воля. Защото тук духовете им се разтварят в Благостта и Кротостта на Отца. А музиката на тази Благост и Кротост така силно запленяват и привличат, щото никой от влезлите в езерото на Небесния мир и покой, не би излязъл навън.

Кажете Ми тогава как тези Мои прекрасни братя и сестри са спечелили блаженството си тук? И как вие бихте имали достъп до същото?”

“Господи Исусе! Никога не съм предполагал, че е възможно толкова прекрасно изживяване на Божието Сърце. Но вътре в себе си вече знаех, че това езеро е Светлина от Сион. То е прекрасно съкровище за Твоите кротки. Затова вярвам, че всички те на земята са събирали Съвършения дар на Твоята кротост...”

“А какво ще рече Моята кротост?”

“Господи, това е незлобието! Това е да не даваме място на дявола, но да се стремим към онази Любов, която свързва всичко в съвършенство...”

“Точно така, момчето Ми! Именно стремежът към Съвършенство отговаря на Божиата Кротост. Защото Кротостта е тази, която никога не се е взирала в Злото, нито пък го е допускала до себе си. Помисли тогава върху блаженството, което Аз обещах за кротките. Защото казах:

“Блажени кротките, защото те ще наследят земята...”

Как си обясняваш думите Ми?

Понеже сега си във видение, което ти разкрива Хълма Сион и Небесния Ерусалим. Това не иде ли да ти покаже, че кротките все още не са получили вечния си дял?”

“Да, Господи! И явно, че покоят във водите на това езеро ги подготвя именно за новата земя. Защото Словото ти показва как Апостол Йоан е видял именно това:

“И видях ново небе и нова земя; защото първото небе и първата земя преминаха; и море нямаше вече...”¹⁴

А Апостолът Ти Петър отново ни напомня за същото с думите:

“А според обещанието Му очакваме ново небе и нова земя, в която да живее правда...”¹⁵

“Знай тогава и нека го знаят всички, че Отец Ми ще приготи новата земя именно за кротките. А тогава непременно всред всички тях ще живее правдата. И макар Славата за живеещите на новото Небе да е по-голяма от Славата за живеещите на новата Земя, пак и едните и другите ще прославят Божието величие и могъщество в Един Дух. А за кротките, които ще обитават новата земя, ще има път на извисяване и на въздигане до новото Небе, за да се изпълни писаното за Моя град:

“И градът нямаше нужда от слънце, нито от луна да го осветява, защото Божията слава го осветяваше, и неговото светило е Агнето. И народите ще ходят по неговата светлина: земните царе ще донасят в него своите славни неща. Портите му не ще се затварят денем, (а нощ не ще има там); па и народите ще донасят в него славните си и ценни неща. И в него никак няма да влезе нещо нечисто, нито оня, който върши мерзост и който лъже, а само записаните в книгата на живота на Агнето...”¹⁶

Виждаш ли, че народите ще ходят в Светлината на Небесния Ерусалим? Виждаш ли, че земните царе ще донасят на Небесния Цар своите славни неща? Кои други да са те, ако не кротките, на които Отец Ми обеща да наследят новата земя? Разбирате ли тогава, че непременно трябва да се стремите към Божията Кротост?

Защото Кротостта не е друго, но Престол на царуващата Божия Любов в сърцата. Любов, която не държи сметка за зло, нито отваря място на дявола. Любов, която е силна да превъзмогне над всяка хула и омерзяване. Любов, която възвеличава сърцата и ги прави блажени именно с Божия покой...”

¹⁴ (Откровение 21:1)

¹⁵ (II Петрово 3:13)

¹⁶ (Откровение 21:23-27)

Думите на моя Господ за кой ли път ме убедиха, че ние все още не познаваме Съвършените планове на нашия Небесен Баща. Защото докато сърцето ми гледаше на тези прекрасни Божии хора в езерото на Божия покой, аз разбирах, че наистина око не е виждало, нито ухо е чувало и наум не е дохождало какво е приготвил Отец за онези, които Го любят. А Исус, като се усмихваше на мислите ми, каза:

“Това ли те учудва? Та ти все още нищо не си видял. Затова нека сега те заведе, за да видиш четвъртата Светлина на Сион. Защото там е блаженството за гладуващите и жадуващите за Правдата...”

4. ВИДЕНИЕТО С БЛАЖЕНСТВОТО НА ГЛАДУВАЩИТЕ И ЖАДУВАЩИТЕ ЗА ПРАВДАТА

“Блажени които гладуват и жадуват за правдата, защото те ще се наситят...”¹⁷

Братко мой! Верни ми приятелю!

Гладувал ли си някога за Правдата? Жадувал ли си за нея? Знаеш ли колко необятно неизмеримо е блаженството за гладните и жадните?

Аз никак нямаше да разбера пълнотата на онова, което виждам, ако нямах Съвършеното водителство на Исус. Защото именно Неговите думи бяха мостът за сърцето ми. Мост, по който то преминаваше, за да усвои Небесната Истина. Затова те моля да внимаваш в думите на моя Господ, понеже те са пълни с Живот.

А сега нека отново се върна на видението в Небесния Ерусалим. След като напуснахме езерото на Божия покой, аз и Исус се отправихме към онази част на Небесния Ерусалим, където градът се съединяваше с Хълма Сион. Още отдалеч очите ми започнаха да наблюдават Небесни множества от блажени, които величаеха Бога, а ангелите сред тях пееха “Алелуя”. Аз не зная какви хваления си слушал, но със сигурност твърдя, че онова, което дочуваше сърцето ми, беше наистина най-превъзходното хваление. Защото множествата от блажените стояха сред Реката на Живота и пред самото Дърво на Живота. Това бе прекрасно Дърво, чиито клони падаха от двете страни на самата Река на Живота, тъй че, натежали от плод, те докосваха Небесните води. Небесните хора протягаха ръце и откъсваха от плодовете на самото Дърво. И в мига, когато някой откъснеше плода, ставаше така, че на клонът мигновено изникваше нов плод, тъй че никой от блажените не можеше да бъде оцетен. От друга страна всички, които бяха влезли в Реката на Живота, загребваха с шепите си и пиеха с наслада от водите ѝ. Докато гледах, пленен от чудното блаженство, Господ ми каза:

¹⁷ (Матей 5:6)

“Виждаш ли какво е блаженството за гладните и жадните? Виждаш ли, че всички те пеят и хвалят Отец за неизчерпаемата Му Благодат и Живот. Кажу Ми тогава:

Могат ли да се наситят чедата Ми на Реката на Живота и на Дървото на Живота?”

“Не, Исусе! Аз не вярвам, че е възможно да се наситят, при все, че Ти обеща да се наситят! Защото обеща на Твоите чеда Вечен Живот. А Вечният Живот е Вечната Благодат, с която Отец е изпълнил водите от Реката на Живота и плодовете от Дървото на Живота...”

Исус се усмихна и продължи:

“Наистина разсъждаваш правилно. Но защо това е блаженство за гладуващите и жадуващите? Нима докато са били на земята Аз не съм бил тяхната храна и вода? Нима не съм ги хранил с всичките избрани плодове на Небето и с всичката Жива Вода на Святия Дух?”

“Разбира се, че Си ги хранил, Господи! Та и днес именно Ти храниш сърцето ми с тези прекрасни видения! Но аз вярвам, че повторната жажда и глад за Твоето са доказателство, че Божиите чеда са приели Небесната Сила от Теб и са я обърнали в Живот за мнозина. Понеже човек огладнява и се храни, ожаднява и пие. Но когато Небесната Храна ни е изпълнила със Божия Сила, то тогава ние сме отдали цялата тази Сила за добруването и щастието на ближния. И ние отново сме застанали пред Тебе, за да получим отново и отново от Небесните Плодове и Живата Вода. И аз знам, че ако получа Теб, като насъщен Хляб от висините на Отца и като Жива Вода от Извора на Духа, то непременно ще Те потърся в сърцата на братята и сестрите ми, за да Те нахраня и да Ти се поклоня...”

Исус ме погледна и в очите Му заблестяха сълзи. А след това ми каза:

“Колко от Моите искат дял от блаженство при Реката на Живота и Дървото на Живота? Колко от Моите викат с цялата сила на сърцата си към Мен, понеже са гладни и жадни? Колко от Моите помнят притчата, която ви оставих в Евангелието? Понеже в тази притча Царят каза на онези, които са от дясната Му страна:

“Дойдете вие благословени от Отца Ми, наследете царството, приготвено за вас от създанието на света. Защото огладнях и Ме нахранихте; ожаднях и Ме напоихте; странник бях, и Ме прибрахте; гол бях и Ме облякохте; болен бях и Ме посетихте; в тъмница бях и Ме споходихте...”¹⁸

Разбирате ли тогава, че истинските свидетели на Името Ми непременно ще останат гладни, за да нахранят първом Мен и непременно ще останат жадни, за да напият първо своя Господ.

Вие така ли постъпвате?

Понеже ако постъпвате така, търсите именно това Небесно блаженство. Защото това блаженство изисква от вас не просто да разделите хляба си с гладния, но да останете гладни, когато zasiщате Мен в ближния. Това Небесно блаженство изисква от вас не просто да разделите водата си с жадния, но да останете жадни, когато напияте Мене в ближния си!

Има ли такива Мои свидетели? Има ли такива, които да дават живота си за приятелите си? Има ли такива, които в жарките пясъци на пустинята ще дадат последната глътка вода на умирация от жажда, даже с риск самите те да умрат?

Казвам ви тогава, че такива никак няма да изгубят наградата си. Защото са предпочели да послужат на Христос в другия до тях, отколкото на себе си...”

Слушах думите на Исус и сърцето ми се разтопяваше от Божията Любов, която изпълваше устните на моя Господ. Така си спомних как Сам Той преди години посети сърцето ми с буря от Любов. Понеже си спомням, че уж гледах филм, а сякаш бе видение. В този филм за Юдейския принц Бен Хур Господ се приближи към страдащ евреин, окован и осъден на заточение в галерите. И като гледаше на изпръхналите му устни и никак не зачиташе яростта на римския конвой, Исус му подаде почерпалото с жива вода. А същият този принц, години по-късно, виждайки моя Господ на пътя към Голгота, също напълни почерпало с вода и го поднесе към устните на Исус.

¹⁸ (Матей 25:34-36)

Да, братко мой! Именно това почувствах в сърцето си, докато Спасителят ми говореше. А Той, като протегна ръката Си и погали главата ми, каза:

“Ако Господ може да те посети с един филм, то колко повече искам от вас да живеете в това Небесно блаженство? Колко повече искам да ви видя от дясната Си страна? И когато Ми кажете:

“Господи, кога Те видяхме гладен, и Те нахранихме; или жаден, и Те напоихме?” ¹⁹

Тогава да посоча Себе Си в сърцата на мнозината и да ви кажа:

“Истина ви казвам: Понеже сте направили това на един от тия най-скромни Мои братя, на Мене сте го направили...” ²⁰

Но ето, сега ви призовавам и нека думите Ми произведат глад за показване на Милост и жажда за жертви на Съвършена Любов:

Блажени сте, ако любите другите повече от себе си! Блажени сте, ако първом напоите жадните и после вашите сърца! Блажени сте, ако първо нахраните гладните, а после - самите вас! Защото това ще да рече всякога да събирате Съвършените дарове на Отца като съкровища в Небесните места...”

Слушах Исус и разбирах, че днес Отец повече от всякога иска мъже и жени по Сърцето си. Служители като Давид. Понеже той, имайки по-голяма любов към приятелите си, отколкото мисъл за себе си, възля водата пред Господа, която с риск за живота му донесоха, като каза:

“Далеч да бъде от мене, Господи, да сторя аз това! Да пия ли кръвта на мъжете, които ходиха с опасност за живота си?” ²¹

Ето така, братко мой, далеч да бъде от нас да ядем Хляба на Живота, когато Исус стои гладен в сърцата на ближните! Далече да бъде от нас да пием живата вода, когато Исус стои жаден в сърцата на ближните ни!

Нека първо напоим Него!

Нека първо се поклоним на Него!

Нека виждаме в другите по-достойни от нас!

Така непременно ще сме събрали това Небесно съкровище, което нашият Отец е превърнал в най-желателната от светлините на Сион!

¹⁹ (Матей 25:37)

²⁰ (Матей 25:40)

²¹ (II Царе 23:17)

Понеже именно в Този Дух и блаженство се подвизаваха ония, за които свидетелстват и верните стихове на апостолското послание:

“...ние безумни заради Христа, а вие разумни в Христа, ние немощни, а вие силни, вие славни, а ние опозорени. Ние до тоя час и гладуваме и жадуваме, и сме голи, бити сме и се скитаме. трудим се, работейки със своите ръце; като ни хулят, благославяме; като ни гонят, постоянстваме; като ни злепоставят, умоляваме; станахме до днес като измет на света, измет на всичко. Не пиша това, да ви посрамя, но да ви увещая, като любезни мои чада. Защото, ако имахме десетки хиляди наставници в Христа, пак мнозина бащи нямате; понеже аз ви родих в Христа Исуса чрез благовестието. Затова ви се моля, бъдете подражатели на мене...” ²²

²² (I Коринтяни 4:10-16)

5. ВИДЕНИЕТО С БЛАЖЕНСТВОТО НА МИЛОСТИВИТЕ

“Блажени милостивите, защото на тях ще се показва милост...”²³

Докато все така гледах сълзите в очите на Исус, Господ ми каза:

“Сега нека да продължим нататък. Защото Сърцето на Моя Отец е дълбок и неизследим океан от тайни. И блажени са всички, които се докосват до бездната на Неговите помисли...”

След думите Си Исус тръгна, а аз Го последвах. Така ние вървахме известно време сред прекрасните сгради на Небесния Ерусалим, които бяха като огромни самородни късове от скъпоценни минерали. И ето, че в един момент се спряхме, а Господ ми каза:

“Наблюдавай тези Мои братя, на които е дадено блаженството на Божията Милост...”

Погледнах пред себе си и видях хиляди човеци, които бяха издигнати над Небесния Ерусалим. Те бяха подхванати от Небесния вятър, който изпълваше дрехите им. Едновременно с вятъра над блажените се сипеше Небесна красота. Сякаш всички цветове на дъгата танцуваха и преливаха от един в друг, а сред тях вятърът все така издигаше Божиите хора. Това бе една феерия, едно прекрасно сияние, което танцуваше и постоянно променяше формите си, като осветяваше лицата на Божиите хора с багри, които е невъзможно да бъдат предадени или описани. Гледайки сиянието и Небесния вятър всред него, на мен ми се поиска да бъда птица и да полетя сред братята си. И аз извиках към Господа:

“Исусе! Каква е тази красота? Какъв е този вятър, който разпръсква цветовете на дъгата и ги превръща в живо сияние?”

А Исус ми каза:

“Това е необятната Божия Милост! И ако в нея се преплитат и играят всички цветове на Дъгата, то е, защото Милостта на Отца е многообразната изява на Божията Светлина. А колкото до вятъра,

²³ (Матей 5:7)

то той е Волята на Моя Отец. Именно с този вятър Отец Ми прави блажени онези, които са показвали Милостта Му на земята. Но ти помисли върху другото. Помисли защо всички тези блажени са издигнати над Небесния Ерусалим от вятъра на Отца. Не е ли това по причина на Милостта, която са показвали на земята?"

"Исусе! В една от прекрасните книги, които ми даде за Божията Милост, аз разбрах, че Милостта е Любовта на Вярата и Вярата на Любовта. Аз разбрах, че Милостта Божия е да се издирват и възвръщат отпадналите..."

"Точно така, момчето Ми! Става дума именно за възвръщането на отпадналите и за тяхното спасяване. Но ако някой е отпаднал, то такъв не е ли далече по-долу от онези, които са горе? Помисли тогава! Какво друго да е Милостта, освен Небесен вятър, който идва от Небесните места, за да докосне земните? И когато вие усетите този вятър в сърцата си, то не се ли снишавате, за да слезете в местата на запустение и проклетия и така да измъкнете от властта им погиващите и беззаконните? Не е ли Милостта Господна онзи вятър, чийто повей трябва да усетят сърцата ви? Когато отвърнете заблудения от грешния му път, то не го ли извисявате до небесните места? И ако Аз ти показах Портите на Живота и ти видя, че всяка от тях е като един цвят на Дъгата, то има ли защо да се чудиш на онова, което виждат очите ти? Защото именно това е Милостта - да заведеш грешния до Живота на Отца и така той да преживее покаяние. И ако сред вас все още има будни, които да показват Милост, като добрия самарянин, то непременно сте започнали да събирате съкровища в Небесните места.

Колкото до самото блаженство, то нека сега те въздигна при братята Си, за да изпиташ със сърцето си това, което изпитват те..."

След думите Си Господ просто хвана ръката ми и само след миг двамата с Него се издигнахме до Небесния вятър, сред блажените в Милостта на Отца. И аз, като се вгледах в щастливите лица на братята си, забелязах нещо повече от щастие. Понеже озарените от дъгата лица сияеха с такава

пълнота, и с такова упование в зениците, щото с последния си дъх извиках към Исус:

“Господи, в тези очи и в тези озарени от Дъгата лица има вярност. Тези очи гледат с такава вярност към Милостта на Отца, каквато никога не съм преживявал и виждал...”

А Исус, като докосваше главите на блажените и издигнатите от вятъра, ми каза:

“Виж какво ще стори Дъгата със сърцата им...”

И действително, че след думите на Господ самите небесни сияния се приближаваха към блажените и влизаха в сърцата им. А само след миг самите сияния се приближиха и към моето сърце. И аз усетих такъв любовен допир от Отца, щото сълзи от щастие рукнаха от очите ми и не можех да понеса докосването от сиянията. Това беше чудо, каквото никога не бях преживявал. Това си беше духовна експлозия, която разширяваше сърцето, за да се влее в него Божията пълнота. И аз отново погледнах към блажените си братя и към верността, изпълнила очите им и запечатала лицата им. А Исус, с озарено и усмихнато лице, ми каза:

“Моят Бог и Отец е верен да даде блаженството на милостивите Си. И всичко, което сега твоето сърце преживява тук, е животът на Божиите стихове:

“Милост и вярност се срещнаха, правда и мир се целунаха...”²⁴

“Затова ли, Господи мой, аз видях лицата на милостивите, запечатани с такава вярност в погледа им? Затова ли беше този любовен допир от Отца на Светлините?”

А Исус отговори:

“Именно затова, момчето Ми! Защото непременно Милостта се среща с Верността, и Мирът целува Правдата. И ако вие искате това блаженство в Небето, то пригответе се да покажете Милост. Такава Милост, каквато светът не може да покаже. Милост, при която Божият вятър непременно ще се сниши на земята и чрез вашите сърца Отец Ми ще възвърне Сионовите пленници.

²⁴ (Псалом 85:10)

Защото какво друго да вършите сред погиващия свят? По какъв друг начин да съживите сърцата, освен чрез примера на онзи Божий мъж, чийто живот бе изпълнен от Милост и Вярност, Правда и Любов?”

Докато моят Господ ми говореше към сърцето ми вече бяха дошли думите на Апостол Павел. И аз познах в сърцето си, че именно тези думи бяха вятърът на Отца. Те гласяха:

“Защото, при все че съм свободен от всичките човеци, аз заробих себе си на всички, за да придобия мнозината. На юдеите станах като юдеин, за да придобия юдеи; на тия, които са под закон, станах като под закон, (при все че сам аз не съм под закон), за да придобия тия, които са под закон. На тия които нямат закон, станах като че нямам закон, (при все че не съм без закон спрямо Христа), за да придобия тия, които нямат закон. На слабите станах слаб, за да придобия слабите. На всички станах всичко, та по всякакъв начин да спася неколцина. Всичко това върша заради благовестието, за да участвам и аз в него. Не знаете ли, че, които тичат на игрището всички тичат, а само един получава наградата? Така тичайте, щото да я получите. И всеки, който се подвизава, се въздържа от всичко. Те вършат това за да получат тленен венец, а ние нетленен. И тъй, аз така тичам, не към нещо неизвестно; така удрям, не като че бия въздуха; но уморявам тялото си и го поробвам, да не би, като съм проповядвал на другите, сам аз да стана неодобрен...”²⁵

И тогава Исус допълни:

“Павел не биеше въздуха, нито се противеше на въздуха!

Павел беше носен от Божия въздух!

Павел беше изява на Божия Вятър на Милостта!

Чрез него Отец Ми докосна много от съдовете на Милостта Си. Затова отново ви призовавам и който е буден непременно ще Ме чуе:

²⁵ (I Коринтяни 9:19-27)

Днес е времето, когато Святият Дух идва като Божий вятър в сърцата ви. Той иде, за да ви заведе в местата на тъмнина, където гинат поробените и пленените! Той иде, за да ви изпълни с онзи Небесен полъх, с който непременно ще изтръгвате души от огъня на лукавия и така ще възвеличите Божието Име.

Блажени тогава милостивите! Блажени тези при които се срещат Милостта и Верността, за да се целунат Мирът и Правдата..."

6. ВИДЕНИЕТО С БЛАЖЕНСТВОТО НА ЧИСТИТЕ ПО СЪРЦЕ

“Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога...”²⁶

Братко мой! Верни ми приятелю!

Аз не зная дали някога видение от Бога те е оставяло без дъх. Да не знаеш какво да кажеш! Да не можеш да изразиш възхищението си, понеже думите ти са слаби. И ако преди години съм изпадал от недоумение какво толкова не е могъл да сподели Павел при издигането си в Рая, че да напише:

“И такъв човек, познавам, (в тялото ли, без тялото ли, не зная; Бог знае), който бе занесен в рая, и чу неизразими думи, които на човека не е позволено да изговори. С такъв човек ще се похваля; а със себе си няма да се похваля; освен с немощите си...”²⁷

...то едва сега разбирам, че Христовият слуга наистина е чул неизразими думи. Затова съм повече от сигурен, че въпреки Благодатта и Милостта на Отца речникът ми е останал твърде беден, за да изрази нещата такива, каквито са. Защото всичко горе е Божий Дух. Дух, който изпълва Небето. Дух, толкова красив и неизчерпаем в красотата и пълнотата Си, щото не е никак чудно стиховете за Сион да гласят:

“Велик е Господ; и твърде достохвален в града на нашия Бог, в Своя свят хълм. Красив по възвишеността си, радост на цялата земя, е хълмът Сион, гдето по северните му страни е градът на великия цар. В палатите му Бог е познат като прибежище...”²⁸

Аз се моля на моя Бог и Отец така да те докосне и посети с тези пророчески редове, че непременно да Го познаеш като прибежище. Защото нашата вяра има нужда от пристан, на който да се зареди и поднови. Този пристан е Хълмът Сион. И това зареждане и подновяване непременно ще дойде чрез блаженствата, изявени от нашия Господ. Затова нека сега да

²⁶ (Матей 5:8)

²⁷ (II Коринтяни 12:3-5)

²⁸ (Псалом 48:1-3)

продължа със следващото шесто блаженство, което Исус разкри пред очите ми...

Аз и Господ се намирахме пред огромен светъл Дворец, който беше построен в самото подножие на Хълма Сион. Там сърцето ми видя хиляди човеци с бели дрехи, които стояха възторжени пред портите на Двореца. Там Исус ми каза:

“Наблюдавай внимателно онова, което ще сторя. Защото ти предстои да видиш блаженството на чистите по сърце...”

След думите Си Той ме остави и тръгна към Двореца. А Божиите хора, като Го видяха, започнаха да Го прегръщат и целуват, а и Той прегръщаше и докосваше човеците. И ето, че накрая Господ се изправи пред вратите на Двореца и цялото мнозинство утихна. А Исус отвори устата Си, казвайки:

“Блажени вие, чисти по сърце. Защото Отец ви люби и иска да ви разкрие Светлостта на Лицето Си...”

Чули думите на Господ, всички човеци паднаха на колене и наведоха главите си пред самите врати. А Исус се обърна с лице към самите врати на Двореца. И като вдигна ръцете Си, извика:

“Отче Мой! Пред вратите на Двореца Ти са събрани онези, които са чисти по сърце. Аз живях във всяко от тези сърца на земята. И те докрай извършиха онова, което Ти беше угодно. Затова, Отче Мой, Боже на Святостта и Чистотата, Те моля да дадеш на Твоите да видят Светлостта на Лицето Ти...”

Миг след думите на Господ вратите се разтвориха. Светлина, по-силна и по-могъща от всякога, мигом блесна върху лицата на коленичилите човеци. А от самите порти на Двореца на Святостта и преклонението проехтя Гласът на Отец, Който казваше:

“Според правдата ви, и според чистотата ви пред очите Ми:

Към милостивите, милостив ще се явя!

Към непорочните, непорочен ще се явя!

Към чистите, чист ще се явя!

А към развратните люде, противен ще се явя. Защото ще спася оскърбените Си люде, а горделивите непременно ще смиря! Защото Аз съм вашият светилник! Аз съм Онзи, Който ви озарявам!”

След думите на Отца човеците се изправиха и тръгнаха към вратите на Двореца. А когато влязоха, Исус затвори вратите след тях. Тогава отново се приближи към мен, като ми казваше:

“Сега сърцето ти стана свидетел на блаженството за чистите по сърце. Защото всички те ще видят Светлостта на Божието Лице. И сам Отец ще запечата мига на това блаженство. Затова нека отворя отново вратите на Двореца, за да видиш как ще излязат оттам чистите по сърце...”

След думите Си Господ отново се приближи до Двореца и отвори вратите. А отвътре заизлизаха блажените от Светлостта на Божието Лице. И аз видях, че всяко лице беше завинаги запечатано със Светлостта на Отца. Лицата на блажените светеха. Те бяха завинаги облъчени със Святост и Любов. В цялата вечност щяха да носят именно този печат на Отческото благоволение и Любов. Затова извиках към моя Господ:

“Исусе! Та не прилича ли всеки от тези мои братя на пророк Моисей, който се върна със скрижалите от върха на Синайската планина? Понеже и лицето на Моисей светеше, когато Отец му даде да види Светлостта на Лицето Му. А и Словото казва за Моисея:

“Не се издигна вече в Израиля пророк като Моисея, когото Господ познаваше лице с лице...”²⁹

А Исус отговори:

“Точно така е! Но не това е знаменателното при блаженството за чистите по сърце. Знамението е другаде. Затова отново виж думите, които Отец Ми изговори, когато прие в Двореца Си чистосърдечните. Не каза ли Той, че към развратните ще се яви противен?”

“Да, Исусе! Точно така каза Отец! И аз разпознах в думите Му онази песен, с която Давид Го възвеличи пред израилтяните...”

“Кажки Ми тогава кои са извратените? Защото днес на земята има доволно много извратени човеци, които си вярват, че един ден блаженството ще е и за тях. Но именно затова Отец предупреждава от Небето, че към такива противен ще се яви...”

²⁹ (Второзаконие 34:10)

“Господи мой! Чистотата на сърцето е най-съвършената изява на Твоето учение. Понеже някога на всичките Си ученици Ти заяви именно това:

“Вие сте вече чисти чрез учението, което ви говорих...”

“А нямаше ли тогава мнозина, които се противяха на Моето учение? Нямаше ли такива, които се считаха за чисти в собствените си очи? И какви думи им заяви тогава твоят Господ?”

Въпросът на Исус ме водеше към съвсем точно място от Евангелието. Затова Му казах:

“Да, Исусе! Ти наистина заяви на фарисеите и книжниците, като им каза:

“Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери! Защото чистите външността на чашата и блюдото, а отвътре те са пълни с грабеж и насилие. Слепи фарисеино! Очисти първо вътрешността на чашата и блюдото, за да бъде и външността им чиста. Горко вам книжници и фарисеи, лицемери! Защото приличате на варосани гробници, които отвън се виждат хубави, а отвътре са пълни с мъртвешки кости и с всякаква нечистота...”³⁰

“А не са ли и днес именно тези развратните, които никога няма да видят Светлостта на Божието Лице? Не чистят ли такива външното на сърцата си, а именно - религиозната си показност, с която искат да заблестят пред човеците? Не стигнаха ли нещата в много църкви дотам, щото лъскавата диплома да струва повече от чистото сърце и варосаната гордост да се струва на мнозина като смирение и благочестие?

Но ето, с цялата Любов на Отца днес ви издирвам и простирам ръцете Си към вас, като вече не моля, но повелявам:

Очистете сърцата си от проказата на Вавилон! Защото ви казвам, че много прокажени имаше в Израил във времето на пророк Елисея; но никой от тях не бе очистен, а само сириецът Нееман. И много прокажени има днес по земята, но ни един от тях няма да бъде очистен, а само онези, които седмократно се потопят

³⁰ (Матей 23:25-27)

в живите води на Пророческия Дух, та съвършено да се изцелят сърцата им!

Само така можете да придобиете блаженството на чистите по сърце! Само така в цялата Вечност на Моето Царство лицата ви ще сияят със Светлостта на Отца! А колкото до извратените, чистили вънкашното, то те непременно ще отидат при извратения във външната тъмнина. Защото има една тайна за чистотата на сърцата, която трябва да проумеете! А тя гласи:

Тоя, който чисти външното, непременно ще пребъде във външната тъмнина! А оня, който чисти вътрешното, непременно ще стигне до най-вътрешното на Божието Светилище!

Защото външните всякога търсят външното, а вътрешните всякога търсят вътрешното! И чистите по сърце всякога падат на лицата си, та устните им да потърсят Живота на писаното:

“Към Тебе ще извикам, Господи, канаро моя; не замълчавай към мене, да не би, ако останеш мълчалив към мене, да се оприлича на ония, които слизат в рова. Послушай гласа на молбите ми, когато викам към Тебе, когато вдигам ръце към най-вътрешното на Твоето светилище. Не ме завличай с нечестивите и с ония, които вършат беззаконие, които говорят мир с ближните си, а в чието сърце има злоба. Въздай им според делата им и според нечестието на постъпките им; въздай им според делата на ръцете им; отдай им каквото заслужават. Понеже те не внимават на деянията на Господа, нито на делата на ръцете Му, Той ще ги събори и няма да ги съгради. Благословен да е Господ, защото послуша гласа на молбите ми. Господ е сила моя и щит мой; на Него е уповало сърцето ми и Той ми помогна; затова се развесели сърцето ми и с песните си ще Го възхваля...”³¹

Братко мой! Разбираш ли думите на този превъзходен псалом? Разбираш ли знамението пред вратите на Божия Дворец на Святостта и преклонението? Да стоиш ли тогава на места, които оскверняват сърцето и го лишават от най-прекрасното блаженство? Да стоиш ли сред лицемери и

³¹ (Псалом 28:1-7)

варосани гробници, та да споделяш беззаконието им? Да стоиш ли сред книжници и фарисеи на заплата и трудов договор или да издигнеш ръцете си към най-вътрешното на Божието светилище?

А там, зад вратите на този Дворец, няма мерзост, няма търговия, няма лицемерие, няма страх от човеци, няма кариеризъм, няма блюдолизци и платени проповедници...

Зад вратите на този Дворец е Святостта на Отца и Светлостта на Лицето Му!

Лице, което ни е гледало от мига на раждането и досега!

Лице, което ще ни гледа от сега и през цялата Вечност!

Лице, което ще видят всички чисти по сърце, за да бъдат лицата им като огледала на Божията Слава!

С какво ли друго да завърша или какво друго да кажа в края на това видение?

Не виждам нищо по-достойно от думите на моя Господ и Бог:

“Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога...”

7. ВИДЕНИЕТО С БЛАЖЕНСТВОТО НА МИРОТВОРЦИТЕ

“Блажени миротворците, защото те ще се нарекат Божи чедата...”³²

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Нека сега продължа с виденията в тази необикновена книга. Защото в седмото блаженство, свързано с мира, наистина има една удивителна изява на Божията Сила и пълнота. Затова нека ти разкрия и самото видение. Господ отново тръгна по улиците на Небесния Ерусалим, а след Него и аз. И ето, че в един миг Той отново се спря при Реката на Живота, където ми каза:

“Искам да наблюдаваш онова, което сега ще ти покажа. Защото блаженството на миротворците е блаженство за всички ви. То включва абсолютно всички, които съм спасил и сетнината му е за всички, в които живее Името Ми и Образът Ми. Затова виж самото знамение с Реката на Живота...”

След думите на Исус аз погледнах към Реката на Живота и забелязах как тя започна да се излива в земните места. А Исус отново каза:

“Моят Завет с вас е Завет на Мир. Затова Реката на Живота слиза в земните места, за да се изпълни изговореното от Божиите уста:

“Дано би послушал ти заповедите Ми! Тогава мирът ти щеше да бъде като река, и правдата ти като морските вълни...”³³

Затова нека двамата с теб да наблюдаваме какво ще сторят миротворците с тази река, която Отец изпраща към тях на земята...”

След тези думи Господ ме прегърна и двамата с Него в самото видение продължихме да следваме реката на Мира. Ето, че наистина тази река тръгна по земните места. И човеците, в чиито сърца беше Името на Исус и Образът Му, просто влязоха в реката, като започнаха да ходят само там,

³² (Матей 5:9)

³³ (Исайя 48:18)

където течението на Божия Мир би ги пратило. А аз почнах да забелязвам чудна промяна в самите миротворци. Защото Исус, Който живееше в тях, ставаше все по-голям и по-голям. Той растеше така бързо, че накрая не Исус беше в миротворците, но самите те бяха в Исус. Те бяха облекли Княза на Мира върху себе си и така съвършено извършваха Волята Му. Гледайки всичко това аз се обърнах към Господ, Който се усмихваше на видяното, като Го попитах:

“Господи, на това ли е способен Мирът, който Отец ни дава в Твоето Име?”

“А малко ли е това, на което е способен Мирът Ми? Не ли това изявата на Съвършената Благодат, която ви дава Святият Дух?”

Но ти продължи да гледаш самото видение, защото сега Господ ще направи нещо ново, за да разбереш напълно самото блаженство на миротворците...”

След думите Си Господ се отдели от мен. И като се вдигна в Небесните места, простря ръцете Си към земята. А Реката на Мира в един миг се извиси нагоре и се прибра в Небето. И всички онези, които бяха в Реката на Мира, също бяха вдигнати в Небето. Гледайки всичко това, аз извиках:

“Господи! Това е мигът на грабването! Твоите миротворци участваха в грабването!”

А Исус, като отново се приближи до мен, каза:

“Точно така, момчето Ми. Грабването е за миротворците! Именно това е блаженството, което те ще преживеят в съвършена пълнота. Понеже на всички миротворци Аз казах:

“Блажени миротворците, защото те ще се нарекат Божи чедата...”

А кои могат да се нарекат Божи чедата?”

“Господи, това са човеците, които Отец би нарекъл Свои чедата. Защото Той е, Който ражда със Святия Си Дух Твоето присъствие в сърцата ни...”

“Виж тогава великата тайна на Мира. Защото миротворците не просто са наречени Божи чедата. Но всички те имат тела, като прославленото Тяло на твоя Господ...”

След думите Си Исус отново ме въздигна горе. И в самото видение аз видях, че наистина блаженството на миротворците беше пълно. Защото те бяха с нови, небесни и прославени тела, подобно на моя Господ. А тогава Исус продължи да ми говори, като казваше:

“Ако копнежът на Святия Дух е Живот и мир, то има ли защо да те учудва това блаженство? Не е ли то пълното вливане на Живота в Мира и на Мира в Живота? Тези нови човеци, създадени по Образа на техния Господ не са ли получили блаженството на Мира?

Онова блаженство, за което писа Апостолът Ми Павел. Спомни си за писаното, Стефане...”

Думите на Исус блестяха с такава Светлина от устата Му, че без всякакво усилие пред сърцето ми изплуваха стиховете от “Посланието към Ефесяните”, където Христовият служител заявяваше:

“А сега в Христа Исуса вие, които някога сте били далеч, сте поставени близо чрез кръвта на Христа. Защото Той е нашият мир, който направи двата отдела едно, и развали средната стена, която ги отделяше, като в плътта Си унищожи враждата, сиреч, закона със заповедите му изразени в постановления, за да създаде в Себе Си двата в един нов човек, и тъй да направи мир, и в едно тяло да примири и двата с Бога чрез кръста, като уби на него враждата. И като дойде, благовества мир на вас, които бяхте далеч, и мир на тия, които бяха близо; защото чрез Него и едните и другите имаме своя достъп при Отца в един Дух...”³⁴

Едва бях прочел великите стихове на Небесното благовестие, а Господ отново ми говореше, като казваше:

“Виждаш ли сега, че Аз съм вашият Мир? И ако Този Мир създаде в Себе Си един нов човек, то не е ли този нов човек блаженството именно за миротворците? Стават ли ти така още по-ясни думите на Апостола Ми Петър, в които той предупреди всички ви:

“А според обещанието Му очакваме ново небе и нова земя, в която да живее правда. Затова, възлюбени, като очаквате тия

³⁴ (Ефесяни 2:13-18)

неща, старайте се да се намерите чисти и непорочни пред Него, с мир в сърцата си...”³⁵

“Да, Исусе! Защото така разбирам, че всеки, в чието сърце живее Твоят Мир, непременно е миротворец. Защото Мирът Си Ти! И ако Ти Си Мирът, то Ти Си и новият човек вътре в нас. Онзи човек, с Който трябва да се облечем, за да бъде смъртното погълнато от Живота...”

Исус се усмихна. А след това отново посочи миротворците, които имаха като Неговото прославно Тяло, като ми каза:

“Това видение, което ти дадох, е видение от бъдещето. Затова иди и кажи на братята и сестрите си, че Моята Свята повеля към тях е да се стремят към Мира, за да станат миротворци. Защото тогава блаженството на миротворците ще бъде явно за тях и във великия миг на грабването и на Вечното преселение при Мен те наистина ще се облекат с Божията Пълнота и Съвършенство. А колкото до онези, които предпочитат мира с княза на света и бързат да правят поклони пред нозете му, а никак не влизат в Реката на Живота, то над такива непременно ще въздам писаното:

“А за годините и времената братя, няма нужда да се пише; защото вие добре знаете, че Господният ден ще дойде като крадец нощем. Когато казват: Мир и безопасност! Тогава ще ги постигне внезапно погубление, като болките на непразна жена, и никак няма да избягнат...”³⁶

Слушах Исус и в онзи миг знаех в сърцето си, че съм най-богатият, защото имах в сърцето си най-съвършения от даровете на Отец - дарът на Мира. И когато очите ми отново погледнаха към миротворците, сърцето ми не издържа и аз се втурнах към бистрите и кристални води на Реката на Мира. А Господ зад мен се разсмя с най-сладкия Си смях, като каза:

“Добре дошъл в Ерусалим! Добре дошъл в Града, който е мечта и копнеж в сърцата на всички Божии люде! Добре дошъл в Града, в който всички миротворци пеят Давидовата песен на възкачванията!”

³⁵ (II Петрово 3:13-14)

³⁶ (1 Солунци 5:1-3)

Миг след сладките думи на моя Господ, из цялото Небе се разнесоха думите на Давидовата песен. Защото десетки хиляди ангели и миротворци запяха, а и моето сърце се вля в хвалението им:

“Зарадвах се, когато ми рекоха: Да отидем в дома Господен. Ето, нозете ни стоят отвътре портите ти, Ерусалиме. Ерусалиме, който си съграден като град сглобен в едно; гдето възлизат племената, Господните племена, според надеждите на Израиля, за да славят името Господно. Защото там са поставени престоли за съд, престолите на Давидовия дом. Молитствайте за мира на Ерусалим; нека благоденстват ония, които те обичат! Мир да бъде отвътре стените ти, благоденствие в палатите ти! Заради братята и другарите си ще кажа сега: Мир да е в тебе! Заради дома на Господа нашия Бог ще потърся доброто ти...”³⁷

³⁷ (Псалом 122:1-9)

8. ВИДЕНИЕТО С БЛАЖЕНСТВОТО НА ХУЛЕНИТЕ И ГОНЕНИТЕ

“Блажени гонените заради правдата, защото е тяхно небесното царство. Блажени сте, когато ви хулят и ви гонят, и говорят против вас лъжливо, всякакво зло заради Мене...”³⁸

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

През последните две години Исус постави стълба пред сърцето ми. И аз започнах да изкачвам стъпалата ѝ. С всяко стъпало Той идваше в сърцето ми, за да остави вътре белези на Неговото общение с мен. Така се раждаха Небесни бисери, които подарявах на братята и сестрите си. Но ето, че само допреди няколко седмици Господ ми показа Възлюбения Си Глас, а пък след това ми изяви и Полетът на Съвършената Си Гълъбица. А след това, когато сърцето ми наистина беше окрилено от Благодатта на Святия Дух, ме изправи пред Портите на Живота и смъртта. Така Исус първом ми показа портите на смъртта, а след това и Портите на Живота. Какво оставаше оттук нататък?

Нищо повече от Светлините на Сион!

Нищо повече от онзи благодатен достъп до Небесните блаженства, които са смисълът и върхът на нашата вяра в Христос.

А сега нека ти разкрия самият връх на виденията ми от Господ Исус. Защото Той щеше да разкрие пред очите ми най-великото от блаженствата. Блаженството на гонените за правдата и хулените заради Господното Име.

Ето какво ми разкри Господ. Двамата с Него отново вървахме сред златните улици на Небесния Ерусалим. И така отново стигнахме до Двореца на Святостта и преклонението. Аз видях как пред него имаше хиляди човеци. Всички те носеха белези, различни от тези на другите Небесни обитатели. Защото те носеха бели дрехи, попръскани с кръв, а ръцете им и нозете им бяха прободени така, както беше моят Господ на Голготския кръст. Мнозина от човеците носеха трънени венци на главите

³⁸ (Матей 5:10-12)

си. Във всичкото си страдание те бяха се уподобили с Господа. Тогава Исус ми каза:

“Спомняш ли си как преди година те вдъхнових, за да дадеш на братята и сестрите Ми пророческото слово за викът на Моята Кръв? Спомняш ли си как тогава ти казах, че викът на Кръвта Ми изисква да се съразпнете с Мен и така да съучаствате в Моите страдания?

Виж сега Моите приятели! Защото те всички до един бяха похулени от църквите на Вавилон. Всички до един бяха пронизани с гвоздеите на братоубийствени хули и предателства. И мнозина от приятелите Ми бяха убити. Други пък се скитаха гонени от град в град. Трети бяха замеряни с камъни, като дякона Ми Стефан, а четвърти - поругани с венци от тръни и бодли.

И ето, че Моите вече са при Мен! Те са знаели в Кого вярват. Те са знаели как да Го следват! Те са знаели как се прославя Божието Име. И затова са събрани пред Двореца на Святостта и правдата. Виж тогава какво блаженство е приготвил Отец Ми за всички тях...”

След думите Си Господ се приближи към множеството. А те, като Го видяха, паднаха на лицата си и викаха:

“Благословен да Си, Исусе! Благословен да Си – радост наша и наша надежда! Благословен да Си - Живот наш и наше упование!”

А Господ, като протягаше ръцете Си към наранените и изтерзаните, със сълзи на очи ги прегръщаше и докосваше главите им. И аз ти свидетелствам, братко мой, че никога преди това не бях виждал моят Господ в такова вълнение. Защото Лицето Му се обливаше в сълзи поради верността на служителите Му. И ето, че накрая Спасителят застана пред портите на Двореца. И като вдигна ръцете Си към Хълма Сион, извика:

“Отче Мой и Боже Мой! Ти, Който беше Отец и Бог на Моите приятели! Ето, Аз Ти представям тези, които претърпяха поругание заради Истината и бяха похулени заради Правдата.

Моля Те, Отче Мой! Въздай им според чистотата на ръцете им и нозете им! И според благостта на сърцата им ги възнагради за Любовта, която показаха към Теб, към Твоя Син и Твоя Дух! Защото те, Отче, бяха верни да извървят целия Път!

Раните на Твоя Син станаха техни рани! Позорът на Твоя Син стана техен позор! Скръбта на Твоя Син стана тяхна скръб!

Прегърни ги, Боже на Правдата! Целуни ги, Боже на Святостта! Преобрази ги, Боже на чудесата..."

След думите на моя Господ портите на Божия Дворец се разтвориха, а лицата на Божиите хора и дрехите им, опръскани с кръв, бяха озарени от Славата на Бог Отец. А тогава проехтя Гласът на Отца и той беше толкова силен, щото Небесният Ерусалим закънтя от Божиите думи:

"Скъпоценна е пред Мене смъртта на Светиите Ми! Скъпоценна е пред Мене кръвта на Светиите Ми! Святи за Лицето Ми и достойни за Сърцето Ми са раните, с които сте пострадали! Свят за Лицето Ми и достоен за Сърцето Ми е тръненият венец по главите ви!"

След последните думи от самите врати на Двореца се показаха светли огнени ръце, които прегърнаха Божиите хора. И като ги вдигнаха, прибраха ги към Лоното на Отца. А миг след това вратите се затвориха и Исус отново дойде при мен, като ми казваше:

"Тези, които видя, са Моите, които победиха света и всичко що е в света. Те са Съвършените победители в Небесното Царство. И на тях Отец Ми ще прибави като блаженство всички обещания, които Аз оставих в Откровението за Моите победители. Но ти ела сега с Мен и Ме последвай в Двореца на Божията Святост, за да видиш как Моят Бог и Отец е прегърнал и целунал гонените заради Правдата и хулените заради Моето Име..."

След последните Си думи Исус извади от мантията Си чаша, пълна с масло, като ми каза:

"Бъди осветен и нека сърцето ти се смири пред Славата и Святостта на Отца Ми. За да видиш и предадеш на всички църкви по земята онова, което си видял в Лоното на Отца..."

Така Господ изсипа самото масло върху главата ми и аз почувствах как Небесната Сила на Бога завладя целия ми дух и сърце, а всичките ми помисли се изпълниха с любов и благоговение към Отца. Миг след това аз и Господ влязохме през портите на Двореца, защото те се отвориха. И сърцето ми видя най-прекрасната и блажена гледка, която някога бях

получавал според Милостта и Благостта на Господа. Защото пред огромен и пояждащ огън стояха множества от престоли, на които седяха Божиите избраници. Отец наистина беше прегърнал и целунал приятелите на Исус. Аз виждах, че раните от ръцете на Божиите хора бяха изчезнали. Вместо това те бяха облечени в блестящи светли дрехи и държаха в дясната си ръка жезъл на власт и Сила, а в лявата - бяло камъче с ново написано име. Раните по нозете им също бяха съвършено изцелени. Наместо това нозете им почиваха върху златни престоли. Погледнах да видя трънените венци, но такива нямаше. Вместо тях върху главите на Божиите хора бяха положени венците на Правдата, излъчващи Съвършено благородство и богоизбиране. А Исус, като гледаше с преголяма радост към братята Си, ми каза:

“Иди и дай това Небесно видение на моите братя и сестри на земята! Иди и кажи на всички, че днес е мигът, когато трябва да се подвизавате в доброто войнстване на вярата. Защото още малко и идва мигът, когато Аз и Моите ще управляваме и царуваме хиляда години.

Блажени и Свети онези, които дойдоха при Мен с прободени ръце! Защото на такива ръце Отец Ми ще даде жезъл с власт и Сила. Блажени и Свети онези, които дойдоха при Мене с прободени нозе! Защото такива нозе Отец Ми ще направи като стълпове в Неговия Храм, отгдето няма вече да излязат вълн! Блажени и Свети онези, които дойдоха при Мен с трънени венци! Защото главите на такива Отец Ми ще украси с венците на Правдата!

Блажени и Свети онези, които изцяло се съразпнаха с Мен и във всичко се уподобиха с Моите страдания! Защото на такива Отец Ми ще даде да седнат с Мене на Моя Престол, както и Аз победих и седнах с Отца Си на Неговия Престол!

Защото, ето, Светлините на Сион днес са открити за сърцата ви! И Съвършените дарове на Отца са изпълнили водите на Светия Дух! Имайте вяра да ги вземете! Имайте вяра да ги приемете! Имайте вяра да ги съберете тук при Мен! Тогава непременно във всеки от вас ще видя Себе Си! Тогава непременно ще сте блажени!

Аз го изговорих! Аз го изрекох!”